

EGLUTĒ

RUGSĒJIS

1994 SEPTEMBER

Vol.45 / Nr.7

EGLUTĖ

RUGSĖJO /SEPTEMBER / 1994 Vol. 45 / Nr. 7

TURINYS

- 1 TAUTOS ŠVENTĖ, Genė Kreipavičiūtė
- 2 VIENA GĖLYTĖ, IR DU DEBESĖLIAI, Aldona Gricienė
- 7 KIŠKELIO DANTYS
- 11 DIEVO DRAUGAI, N.N.
- 13 DIEVULIO VAIKAI, Vytė Nemunėlis
- 14 VYTAUTO PABĖGIMAS IŠ KALĖJIMO, Šatrijos Ragana
- 17 VYTAUTUI, Vytė Nemunėlis
- 18 RUDENĖLIS, Laimutis B. Švalkus
- 19 AR ŽINAI? N.N.
- 23 BUS GRAŽIAU, Laimutis B. Švalkus
- 24 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 30 GALVOSŪKIAI
- 32 JUOKŲ MAIŠELIS

VIRŠELIS – D. Gelažiūtės-Kizlauskienės
SKYRIŲ VINJETĖS:
Zitos Sodeikienės ir
F. Vaitiekūnienės

KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ:
Marius Polikaitis — 1
Ses. M. Veronika — 4
D. Gelažiūtė-Kizlauskienė — 18
Lina Gaižutytė — 24, 26, 27

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams užsienyje. Išėina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė (editor) — Nijolė Nausėdienė.

LEIDŽIA ir ADMINISTRUOJA: JAV LB Švietimo Taryba ,
13648 Kickapoo Trail, Lockport, IL 60441.

APDAILA, RINKIMAS, LAUŽYMAS: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

EGLUTĖ (USPS 169-200) a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by Lithuanian Educational Council of the USA, Inc., 13648 Kickapoo trail, Lockport, Ill 60641. Second class postage paid at Lockport, Ill 60641. Postmaster send address corrections to: EGLUTE, Lithuanian Educational Council of the USA, Inc., 13648 Kickapoo Trail, Lockport, Il 60629.

Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

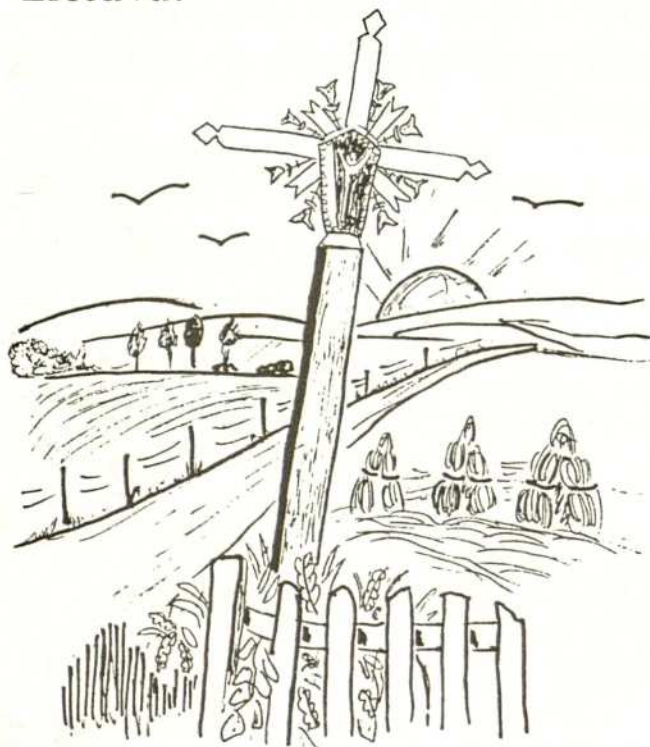
TAUTOS ŠVENTĖ

GENĖ KREIPAVIČIŪTĖ

Lietuva, Lietuva...
Grižo LAISVĖS diena! —
Skamba giesmės, varpai
Atgimimo aušroj,

Ašarėlėj tyroj —
Tavo amžių takai:
Tu — sesutės daina;
Tu — motulės malda;

Kaip gyvybė — brangi.
Tavo džiaugsmas — žiedais,
Tavo skausmas — randais
Pasilieka širdy — Lietuva!

VIENA GĖLYTĖ IR DU DEBESĖLIAI

ALDONA GRICIENĖ

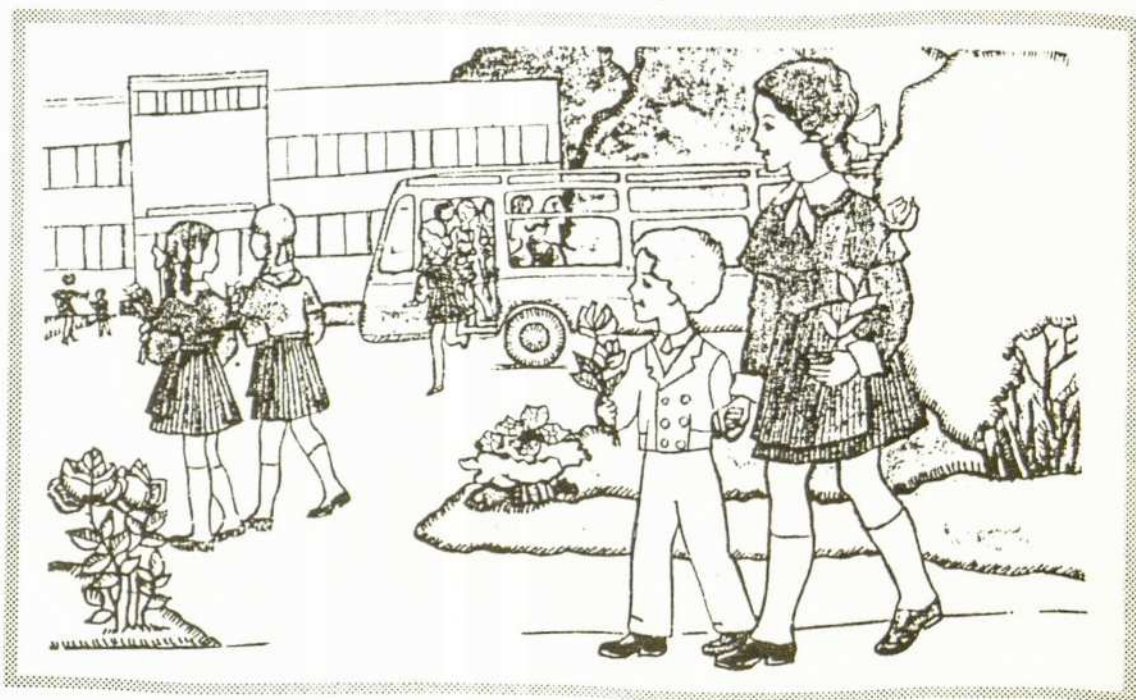
Rugsėjo pirmosios rytas. Linas pramerkia akis, šoka iš savo lovos ir ima purtyti miegančius tėvelius:

— Kelkitės greičiau! Pavėluosime...

Mama, pusiau snūdomis, žvilgteli į laikrodį:

— Miegok, sūnau! dar tik šešios.

Bet kaip berniukas gali miegoti — **juk šiandien pirmą kartą eis į mokyklą.**

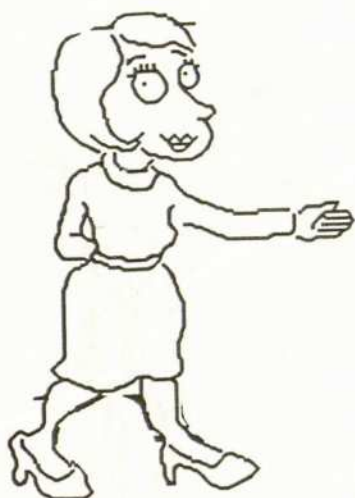

Kol tėveliai išsirango iš patalo, kol visi nusiprausia, kol valgo pusryčius... Tų "kol" ši rytą buvo ne mažiau kaip šimtas.

Pagaliau visi trys, švytintys, linksmi, drožia mokyklos keliu. Pirmutinis eina Linas, delne kietai spausdamas puokštę gėlių.

Mokytoja jam pasirodo ne tokia graži kaip mamytė. Ir raukšlių yra, ir išdžiūvusi kaip stagaras. Bet ji netikėtai nusišypso.

Tada vaikas pastebi, kad mokytojos mėlynos akys. Nusišypso ir visa klasė. Kitą dieną mokytoja liepia išsiimti rašymo sąsiuvinius.

— Mokiniai! Kada padarysite gerą darbą, nupieškite gėlytę. O jei užmiršite ko jus mokė mamytės ir padarysite blogą darbą, nupieškite debesėlį.

Giedrutė išsiima flamasterių dėžutę ir piešia gėlytes — pilną puslapį. Jos labai gražios: mergaitės piešinukai kabėdavo darželyje gražiausių darbelių lentoje.

— Kiek gėlyčių nupiešei, Giedrute? — klausia mokytoja.

— Viena, dvi, tris... Daugiau nemoku suskaičiuoti.

— O kokius gerus darbus šiandien padarei?

— Palaisčiau savo agurką. Išploviau arbatos puodelį. Pati užsirišau batukus.

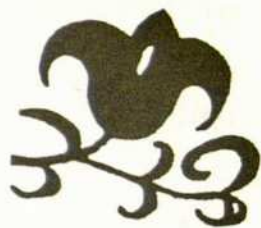
— O ką dar?

— Kad neatsimenu...

— Vaikučiai, čia ne piešimo pamoka. Gėlyčių galima nupiešti tiek, kiek padarėte gerų darbų.

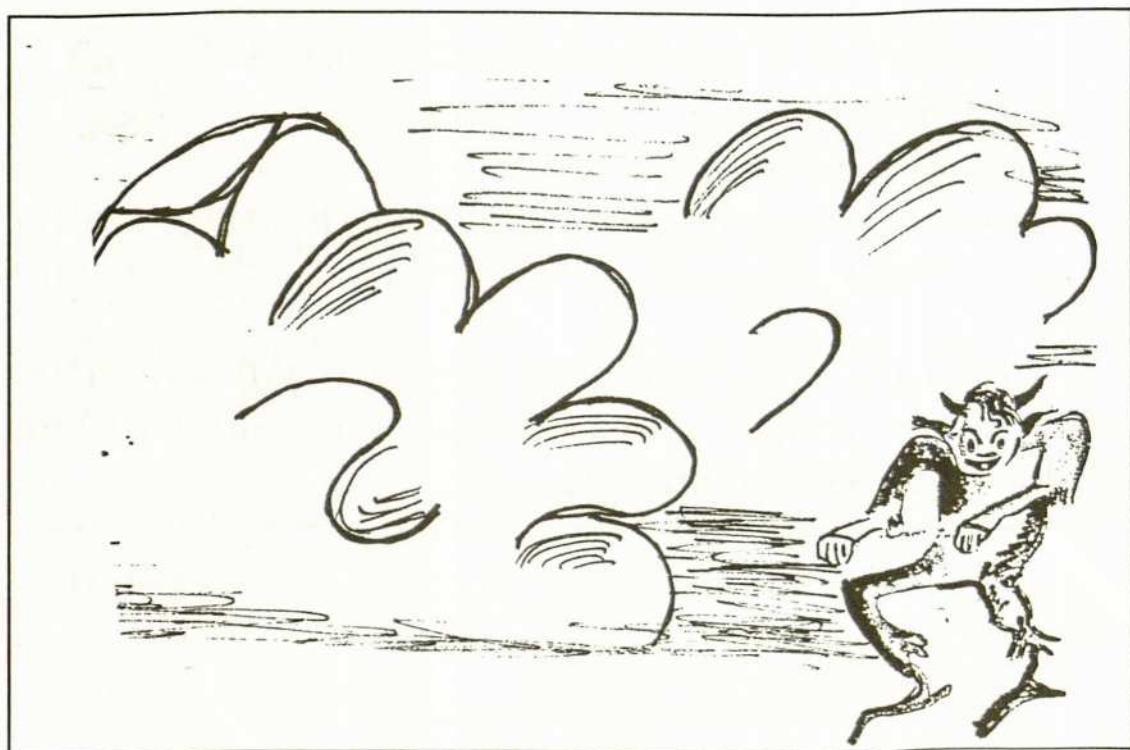

Linas nupiešia tik vieną gėlytę. Šį rytą jis palakino kaimyno šuniuką. Kaimynas senas, vaikšto su ramentais, o jo šuniukas nešvarus, nušašusiomis ausimis. Berniukas nemyli to šuniuko, tačiau įpylė pieno į jo dubenėlį. Žinoma, jis taip pat išplovė arbatos puoduką, o batukus užsirišti seniai moka, bet tokiais niekais gali girtis tik mergaitės.

Bėgo dienos, savaitės. Mama kas rytą palydėdavo sūnų į mokyklą ir ateidavo pasitikti, nes mokykla miesto pakraštyje, o Linas su tėveliais gyvena ten kur daug troleibusų, daug mašinų.

Vieną kartą, mamytei nematant, berniukas į knygų krepšelį įmetė mažiausią savo mašinėlę. Per pamoką ją išardė. Norėjo pažiūrėti, kas yra jos viduje, kodėl ji važiuoja. Juk tėvelis, norėdamas, kad važiuotų jo mašinėlė, turi įpilti benzino. Linas taip įsigilino į savo darbą, kad mokytoją visai užmiršo. Bet ji išdygo prie pat suolo.

— Tai ką šiandien pieši, Linai? Gėlytę ar debesėlį?

— O ką man veikti? Aš jau pernai močiutei laiškus rašydavau, o jūs liepiate rašyti brūkšniukus ir kabliukus.

— Kiti mokiniai rašyti ir skaityti dar nemoka. Be to, pažvelk į savo sąsiuvinį. Tavo brūkšniukai griuvinėja, lyg būtų girti. Nupiešk debesėlį.

Linas šnopusdamas nupiešė debesėlį ir ėmėsi brūkšniukų. “Stovėkit kaip kareiviai rikiuotėje”, — įsakė. Bet krypteli vienas kitas į šoną, ir gana. O velniukas berniuko širdyje tik kirba, tik kirba. Mokinukas ėmė ir nupiešė tą velniuką pakraštėje. Prie suolo vėl atsirado mokytoja. Gal ji oru skraido: juk tik ką buvo kitame klasės gale?!

— Nupiešk dar vieną debesėlį, — liūdnai ištara.

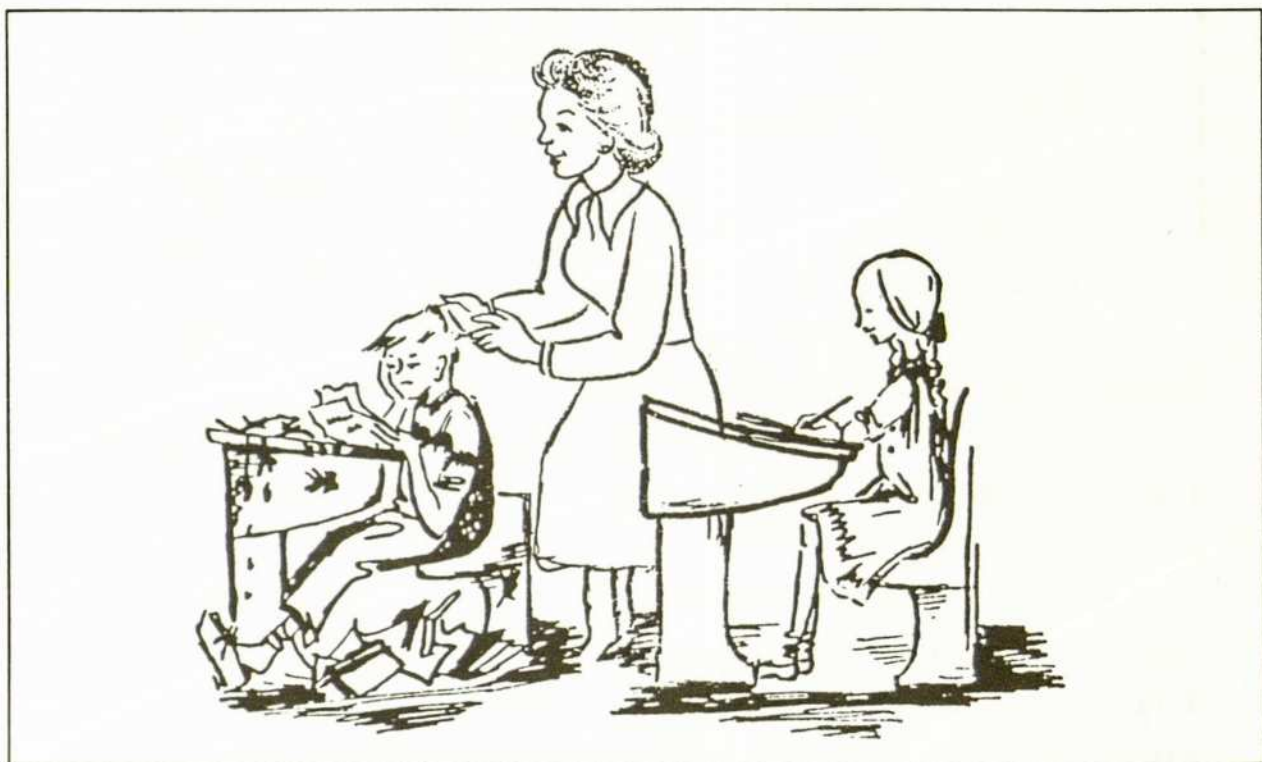
Linas virpančia ranka vėl nupiešė juodą debesėlį. Stambi ašara paptelėjo ant sąsiuvinio: ką pasakys mamytė, kai pamatys? Berniukas per pertrauką nebėgo kartu su draugais į kiemą žaisti, nors jie kvietė.

Po skambučio į klasę įėjo tikybos mokytoja. Kartais ji ateina apsivilkusi tamsiu ir ilgu vienuolės drabužiu. Jos taurus veidas visada spindi gerumu ir meile.

Pamačiusi, kad Linas sėdi nuleidęs galvą, ji priėjo ir uždėjo ant peties lengvą, šiltą ranką. Žvilgtelėjusi į tuos debesėlius, prabilo:

— Dievulis myli kiekvieną žmogų ir jam atleidžia. Tad eik pas Jėzų ir niekada neįsileisk į savo širdelę to, kurį nupiešei pakraštėje.

ŽODŽIAI:

Purtyti — kratyti
bumtelėti — suduoti
snūdomis — užsimiegojęs
flamasteriai — spalvoti
pieštukai
švytintis — žibantis

kuplūs — tankūs
palakinti — pagirdyti
prasiverti — prasiskverbti
kirbinti — judinti
paptelėti — nukristi
stagaras — sudžiūvęs žolės
ar medelio stiebas

KIŠKELIO DANTYS

Ten, kur miškas,
Kur takelis,
Žaidžia, striksi
Sau kiškelis.

Tiktai liūdi
Va kiškutis —
Nei broliuko,
Nei sesutės.

Turi mamą
Ir tėvelį.
Myli jie
Abu kiškelį.

Na, ne taip
Jau ir blogai,
Juk yra
Geri draugai.

Kurmiai, stirnos,
Voveraitė,
Jų pilna
Visa giraitė.

Spiegia, užia
Sirena —
Atvažiuoja
Mašina.

Ir visai
(Ne paslaptis!) —
Valosi kasdien
Dantis.

— Kas čia serga?
Kam čia skauda!
Klausia daktaras
Aiskauda.

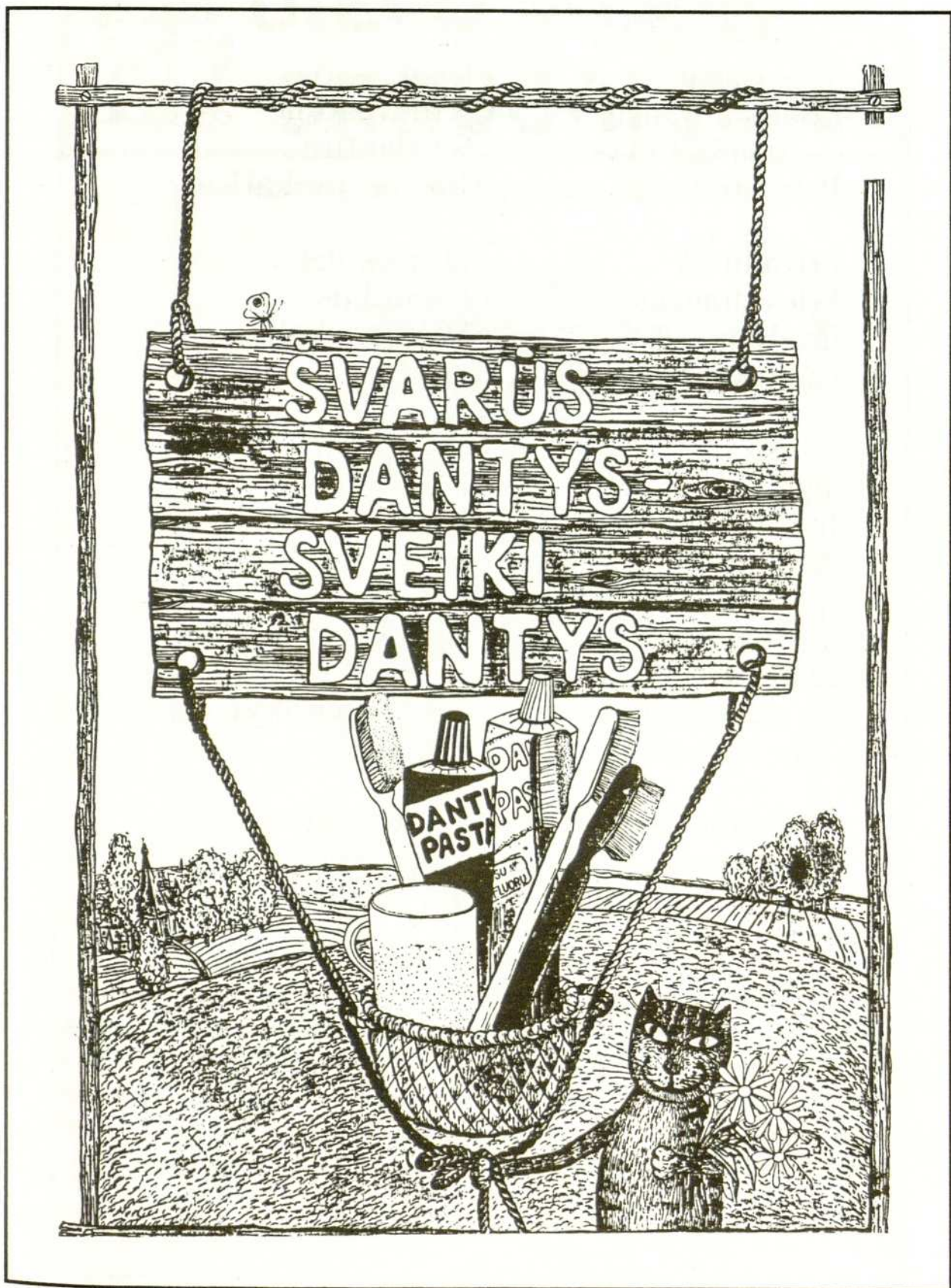
Tik kiškelis
Taip nedarė,
Jis dantukų
Nesivalė!

— Aš ligonis, —
Dantį gelia, —
Tyliai pratarė
Kiškelis.

Taigi, dantį
Jam suskaudo,
Kviesiu daktarą
Aiskaudą.

— Oi, vyruti,
Negerai,
Tu dantukų
Nevalai.

Teks dabar
Dantuką traukti
—Ar negalima
Palaukti?

Prižadu aš
Prieš draugus —
Išvalysiu
Dantukus.

— Na, gerai,
Tada palauksiu,
Ir dantuko
Aš netrauksiu.

Tik valysi
Dantukus
Tu per dieną —
Tris kartus!

Daktaras jam
pamojavo
Ir skubiausiai
Išvažiavo.

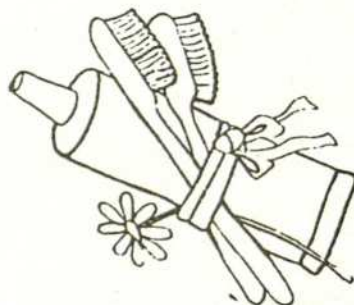
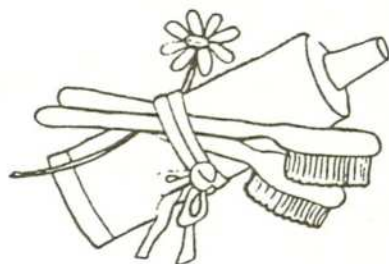
Laukia jo
Kiti vaikai,
Su dantim
Juk ne juokai!

O kiškutis
Dantukus
Valė po kelis
Kartus.

Šitas jam
labai padėjo
Ir dantų
Nebeskaudėjo!

Štai istoriją
Baigiu,
Tiktai pasakyt
Turiu:

Jei valysit
Dantukus,
Tai ir skausmo
To nebus!

TĖVYNĖS GLOBĖJA

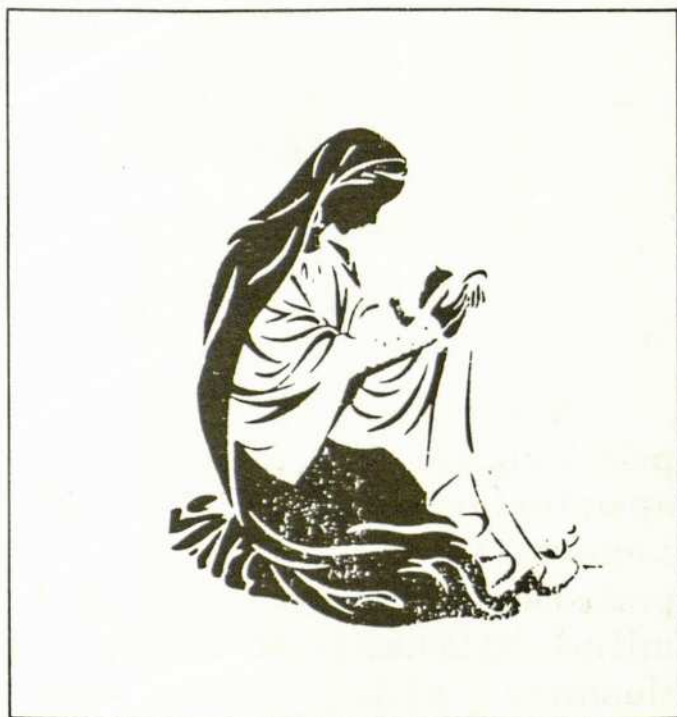
Visi žinome, kaip vyko didysis mūšis su kryžiuočiais prie Žalgirio 1410 m. Lietuviai ir lenkai buvo silpniau apsiginklavę, atrodė, kad vokiečiai laimės. Ką veikė Lietuvos gynėjai? Jie ne tik ruošėsi karui, bet ir meldėsi, prašydami Marijos pagalbos. Prieš pat mūšį buvo laikomos mišios. Vytautas prašė dangaus pagalbos. Ir galingesnė kariuomenė suklupo. Lietuviai laimėjo. Mes ne kitus pavergti

norėjom, bet savo saugojom, todėl Dievas laimino kovą. Laimėjimas grąžino Tėvynei gražųjį Žemaičių kraštą, ir mūsų valstybė toliau laimingai gyveno. Marija globojo Lietuvą ir kitais kartais. Vytautas neužmiršo Marijai padėkoti, jis pastatė Marijos Dangun Gimimo garbei bažnyčią. Su Marijos pagalba Lietuva buvo apkrikštyta, Marijos Sūnui Jėzui pavesta. Vėliau, remiant Vytautui, buvo pastatyta Marijos ir Jėzaus garbei daug bažnyčių, kuriose buvo gerbiama Marija — Tėvynės globėja.

Marija neužmiršta mūsų ir toliau. Ji išsirinko mūsų žemę sau ypatingos garbės vieta — Žemaičių kalvariją ir Šiluvą. Tose vietose galime ir šiandien pamatyti, kokią meilę jaučia lietuviškos širdys savo Dangiškajai Globėjai. Šiomis dienomis vykstantys Marijos garbei atleidai, ryškiai parodo mūsų prisirišimą prie Jos. Tik kentėdami, nors mintyse, mes kreipiamės į Šiluvos Mariją.

Ir jūs, vaikai, dažnai melskitės į Mariją, prašydami užtarimo savo šeimai ir tėvynei.

Švč. Mergelės
Marijos gimimo
šventė (IX.8))
Lietuvoje vadinama
Šiline, Šilinėmis,
Sėmene, Bocine,
Ažapazia, Ažpazele.
Rugsėjo mėnesį
bažnytiniame kalen-
doriuje yra net trys
Švč. Mergelės Ma-
rijos šventės: Jos
gimimo (IX.8) Jos
vardo (IX.12) ir So-
pulingosios Motinos,
(IX.15).

DIEVULIO VAIKAI VYTĖ NEMUNĖLIS

Mes vaikai Marijos,
Dangiškos Lelijos...
Lankom mes Jėzulį,
Kurs lopšely guli.

Mylim mes Jėzulį,
Jo žingsneliais sekam,
“Mes vaikai Dievulio
Norim būti”, — sakom.

DIEVAS SUKŪRĖ

Buvo čia tuščia,
Juoda, sutemę, —
Dievas sukūrė
Dangų ir žemę.

Kalnus ir jūrą,
Mėnesį, saulę,
Dievas sukūrė
Visą pasaulį.

Ko tiktai žmogui
Žemėje reikia,
Visa Dievulis
Geras suteikia.

Dievas augina
Dirvoje duoną,
Obuolį sodo
Saldų, raudoną.

Sveiką užlaiko
Tėtį ir mamą,
Mūsų kiemelio
Vyšniose šlama.

VYTAUTO PABĖGIMAS IŠ KALĖJIMO

Šatrijos Ragana

Gal ir Vytautą būtų nužudęs Jogaila,
kad ne vienos lietuvės pasišventimas.
Buvę taip:

Vytauto žmonai kunigaikštienei Onai buvo leista retkarčiais lankyti savo vyrą. Visados ji eidavo su savo mylimąja tarnaitė. Vieną sykį įėjusi į kalėjimą, tarnaitė puolė į kojas Vytautui sakydama:

— *Kunigaikšti, bėk iš čia! Jogaila nepagailės tavęs, ir tavęs laukia toksai galas, kaip tavo tėvo! Apsivilk mano drabužiais, išeisi su kunigaikštiene, niekas ir nepažins! O aš čia tavo vietoje pasiliksiu.*

Vytautas ir jo žmona nustebę klausė šitų žodžių. Pagaliau kunigaikštis tarė:

— *Ar gerai pagalvojai, ką sakai? Man gal ir pasisektų išbėgti, bet kas būtų tau, ar žinai? Tave kankins ir nužudys! Negaliu priimti tokios aukos.*

Bet tarnaitė atsakė:

— *Žinau, viešpatie! bet sunkiausios kančios man yra niekis, kad tik tu būtumei laisvas. Priimk, kunigaikšti, mano auką! Esu vargšė, paprasta mergaitė, mano mirties tėvynė nepajaus. O tavęs, tokio galingo didvyrio netekus, kas jai bus?! Pasigailėk, viešpatie, mūsų tėvynės, pasigailėk Lietuvos!*

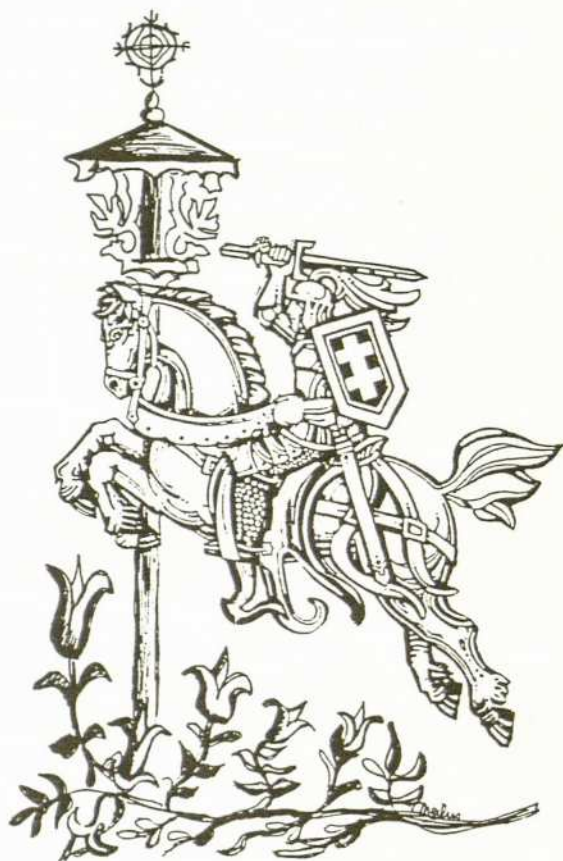
Ir tol meldė, kol pagaliau Vytautas sutiko priimti jos auką. Apsivilko jos drabužiais ir išėjo su kunigaikštienė. Buvo jau pavakarė, niekas iš sargų jo nepažino, tarė, kad kunigaikštienė su tarnaitė grįžta, kaip buvo atėjusi.

Tuo būdu Vytautas laimingai išsivadavo ir išbėgo ieškoti pagalbos. Koks buvo Jogailos ir jo tarnų įniršimas, kada atėję į kalėjimą Vytauto vietoje rado tarnaitę! Visą savo pasiutimą, visą apmaudą išliejo ant nelaimingos mergaitės. Kankino ją, kamavo ir paskui nužudė. Bet drąsi lietuvė kantriai kentėjo, džiaugdamasi, kad nors tuo būdu tapo naudinga brangiai tėvynei.

Jos auka nepaliko tuščia:

Vytautas daugiau už visus kunigaikščius
pasidarbavo Lietuvai.

Jo darbai neišdils, kol gyvuos Lietuva,
ir jos vardas nebus pamirštas.

RUGSĖJO 8-oji

jau prieškario Lietuvoje buvo švenčiama ne tik kaip religinė, bet ir kaip antroji tautinė šventė. Dabar ji pavadinta —

PADĖKOS DIENA.

Šioji diena taip pat yra švenčiama kaip Vytauto Didžiojo karūnacijos diena.

VYTAUTUI

VYTĖ NEMUNĖLIS

Vytaute galingas,
Didis kunigaikšti,
Aš žinau, ką tavo
Vardas turi reikšti.

Vytaute didysis,
Mūs tėvų valdove,
Tu meni man gražią
Lietuvos senovę.

Tavo garsūs žygiai
Man krūtinę gundo,
Ir dvasia didvyrio
Manyje pabunda.

Širdyje tėvynės
Meilė degti ima,
Ir girdžiu senolių
Amžiną šaukimą:

— Vilnius mūsų mintys,
Vilnius mūsų sostas,
Vilnius mūs šventovė,
Mūsų laisvės uostas.

Vytaute, tas šauksmas
Lietuvon vadina.
Mes vis tiek atgausim
Pilį Gedimino!

Vytaute, sustiprink
Mūsų jauną dvasią —
Tautai laisvės rytą
Mes tikrai nunešim!

RUDENĖLIS * Laimutis B. Švalkus

Šaltas rudenėlis
Nekviestas atėjo,
Ir visi pabūgo
Jo šalną ir vėjo.

Biro aguonėlės,
Lankstėsi lelijos,
Kai geltoną lapą
Sode vėjai vijos.

Išsislapstė musės,
Išsigando širšės
Visur rudenėlis
Siautė taip įniršęs.

Tamsų debesėlį
Vis nuo girios pūtė.
Dingo ir pradingo
Vasaros saulutė.

Dingo parkuos džiaugsmas
Ir vaikučių juokas.
Ėmė nakčia klykaut
Medžiuose apuokas.

Oi, tas rudenėlis
Kiek žalos pridarė.
Į mokyklos suolą
Mus anksti suvarė.

ROBINZONAS KRUZAS

Robinzono Kruzo vardu buvo pavadintas herojus romane, kurį parašė anglijos rašytojas Daniel Defoe, 1917 m. Dėl intriguojančio ir tikroviško pasakojimo romanas labai populiarus.

Šioje knygoje autorius pasakoja, kaip Robinzonas Kruzas audros buvo išmestas iš sudužusio laivo ant negyvenamos salos. Rašytojas įdomiai pasakoja apie jo susitaikymą su gamta, apie įvairius nuotykius. Vėliau, vieną penktadienio dieną, jis nuo žmogėdų išgelbėjo vie-

tinį gyventoją, su juo susidraugavo ir jį pavadino Penktadieniu.

Taip Robinzonas Kruzas toje saloje išgyveno 28 metus.

O ar žinote, kad rašytojas pagrindinę mintį šiam romanui paėmė iš tikro atsitikimo. Škotų jūrininkas

Alexander Selkirk labai panašius nuotykius išgyveno Juan Fernandez saloje maždaug 400 mylių (650 km) į vakarus nuo Valparaiso, Čilės valstybės.

Jis plaukė su piratais, susipyko su kapitonu ir, jam pačiam pareikalavus, buvo iškeldintas ant tos salos. Jūrininkas toje saloje išgyveno 52 mėnesius. Paskui kapitono Wooder Rogers laivas jį išgelbėjo. Vėliau tas kapitonas knygoje "A Cruising Voyage Around the World", aprašė visus Alexander Selkirk išgyventus nuotykius toje saloje. Visus tuos nuotykius, įpindamas naujų, ir pridėdamas fantastinių nutikimų, rašytojas Daniel Defoe aprašė romane "Robinzonas Kruzas".

SENOVĖJE ŽMONĖS PERPLAUKDAVO VANDENYNUS

Raudonas papiruso laivas "Ra"

Jau senų senovėje žmonės viliojo tolimos kelionės. Jų laivai buvo paprasti, mediniai. Neturėjo jokių modernių navigacijos priemonių. Plaukė be žemėlapių ir kompasų.

20 a. mokslininkus domino ar buvo tokios kelionės įmanomos paprastais laivais. Tad 1947 m. pastatytu "Kon-tiki" modeliu buvo perplauktas Pacifiko vandenynas, nuo Pietų Amerikos iki Polonezijos. Šiai ekspedicijai vadovavo norvegas Thor Heyerdahl. Jis tikėjo, kad Pietų amerikiečiai galėjo sieliais perskrosti Pacifiko vandenyną tūkstančiais metų anksčiau.

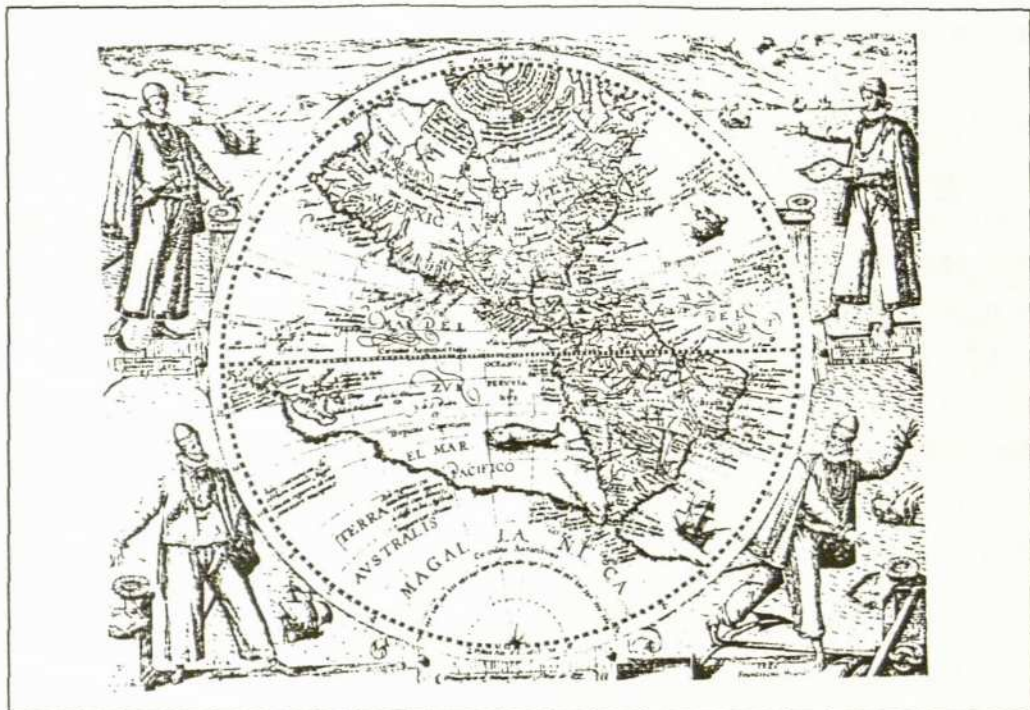
O 1969 m. Heyerdahl norėjo įrodyti, kad senovės egiptiečiai buvo atradę Ameriką 2000 m. prieš Kolumbą. Jis su įvairių kraštų igula, raudono papiruso laivu "Ra" — kokiais plaukiodavo senovės egiptiečiai, išplaukė iš Maroko ir perplaukė skersai Atlanto vandenyną. Tokie bandymai įrodo, kad tolimos kelionės vandeniui buvo įmanomos ir paprastais laivais.

Ferdinand Magellan (1480-15210)

Pirmąją istorinę kelionę aplink pasaulį padarė portugalas keliautojas Ferdinand Magellan. Jis sukūrė planą kaip per Atlantą,

aplink Pietų Ameriką ir per Ramųjį vandenyną, pasiekti Molukų salas. Portugalijos karalius šiam jo planui nepri-
tarė, todėl Magellan persikėlė į Ispaniją. 1519 m. rugsėjo
mėn. Magellan vadovaujama ekspedicija (5 laivai su 265
žmonėmis) išplaukė iš Ispanijos. Sekantį pavasarį atrado
Magelano sąsiaurį, juo perplaukė ir 1520 metais, spalio

mėnesį išplaukė į vandenyną, kurį Magellan pavadino
Ramiuoju vandenynu. 1521 metais kovo mėnesį pasiekė
jis Marianų, o paskui Filipinų salas. Čia Magellan žuvo
susirėmime su vietiniais gyventojais. Tik vienas ekspedi-
cijos laivas, vadovaujamas Juan Sebastina del Cano, grįžo
į Ispaniją 1522 metais. Ant laivo buvo 17 europiečių ir 4
Amerikos indėnai. Del Cano buvo Ispanijoje sutiktas kaip
herojus, bet istorinė kelionė buvo Magellan užmojis.

Magellan kelionė praplėtė žinias,
kad žemė apvali,
o pasaulinis vandenynas vientisas.

B U S G R A Ž I A U
L a i m u t i s B . Š v a l k u s

Jau prie krosnies katinėlis,
kambarėlyje lėlės.
O daržely lingu lingu
Tuščios aguonėlės.

Paukštužėliai čiulbuonėliai
Soduose nutilo.
Vėjas verksnį debesėlį
Atpūtė nuo šilo.

Vasarėlė lyg stirnaitė
Su žiedais prabėgo.
Atpuškęjo rudenėlis
Purvina sėmėga.

KARALIAUS MINDAUGO LITUANISTINĖS MOKYKLOS MOKINIAI BALTIMORĖJE

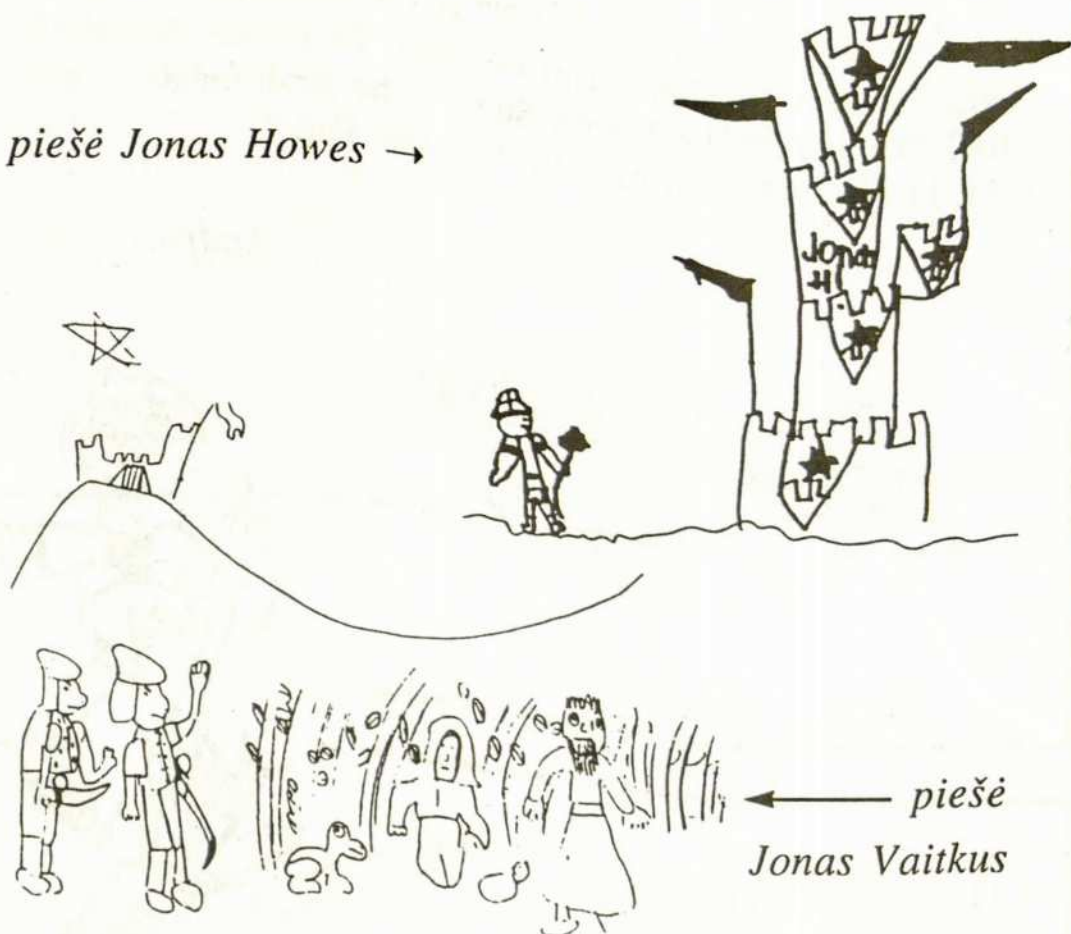
Karaliaus Mindaugo lietuviškoje mokykloje pamokos prasideda 9-tą val. ryto. Danutė, mūsų mokytoja, mums duoda taškus už gerai atliktus namų darbus ir darbštumą klasėje. Gali užsidirbti net 50 taškų, jei gerai dirbi mokykloje ir namuose. Jeigu skaitysi lietuviškas knygas, tai gali užsidirbti dar daugiau taškų. Už tuos taškus gali nusipirkti mokyklos krautuvėlėje žaislų. Mokytojų prižiūrimi, per pertrauką mes galime eiti žaisti į lauką. Pusę vienuoliktos mes grįžtame į vidų. Mes užbaigiamė pratimus, kartais paskaitome ir mokytoja užduoda namų darbus.

Vienuoliktą valandą mes dažniausiai turime istorijos pamoką arba sprendžiame Akylų mįslę. Ją mes gauname raštu — detektyvas Akylas bando sugauti vagį Kruchličių, kuris slapstosi Lietuvoje. Mums reikia gerai žinoti Lietuvos geografiją, jei norime padėti Akylui. Kartais mes ruošiamės pasirodymams. Mes mokomės tautinius šokius šokti ir pasirodome amerikiečiams. Tėvai atvažiuoja vaikų pasiimti apie dvyliką valandą.

Lina Šeštokaite

piešė Jonas Howes →

← piešė
Jonas Vaitkus

Mano mėgiamiausias užsiėmimas yra menas nes yra labai ramu ir smagu. Aš piešiu ką tik žmonės manęs prašo. Aš turiu visą komplektą dažų, markerių, spalvotų pieštukų, teptuką ir paprastą pieštuką. Aš dirbu kartu su Gintu. Mano geriausias paveikslas yra "Sniego senis".

Vytas Bradūnas

Aš labai mėgstu rašytoją Michael Crichton. Jis yra vienas iš mano mėgiamiausių rašytojų. Jis parašė "Jurassic Park", "Congo", "The Rising Sun", "The Andromeda Strain" ir kt. knygas. Aš labai mėgstu "Jurassic Park"

Andrius Vaškys

DIDVYRIAI

Mano tėvukas yra mano didvyris. Tėvukas yra labai kūrybingas. Jis girdėjo, kad mokykloje trūksta kanklių, tai jis pažadėjo mokyklai paskolinti kankles, kurias jis pats padarė. Jis taip pat padarė baublį iš ąžuolo kamieno. Jis labai mėgsta dirbti rankdarbius.

Kristina Vaškytė

Mano didvyris yra E.P. Hillary. Jis daug kentėjo. Jis pirmas įlipo į Mt. Everest viršūnę. Jis buvo britas. Jis pirmą kartą įlipo 1953 metais. Jis dabar gyvena Indijoje.

Linas Radžius

Aš labai mėgstu savo tėvą — Viktorą Sajauską. Jis labai mėgsta žaisti europietišką futbolą. Kai mano tėvas buvo 16 m., jis žaidė futbolą. Jis žiūri ir stebi kaip aš žaidžiu. Kai mes nuvažiuojame į Šiaurės Caroline, ten mes bėgame ant pležo. Mes neskrendame lėktuvu į Šiaurės Caroline, bet važiuojame automobiliu. Mano tėvas labai dėl visko pergyvena. Jis pergyvena kai man kas nepasiseka. mano tėvas turi aukso širdį.

Tadas Sajauskas

Mano tėtukas yra mano didvyris. mano tėtukas sunkiai dirbo ir daug žino (ypatingai apie velnius). Mano tėtukas ir aš kalbamės apie vaiduoklius. Jis pasakė man, kad vaiduoklių naktį jis pamatė žmogų persirengusį velniu. Jis labai išsigando. man patinka mano tėtukas.

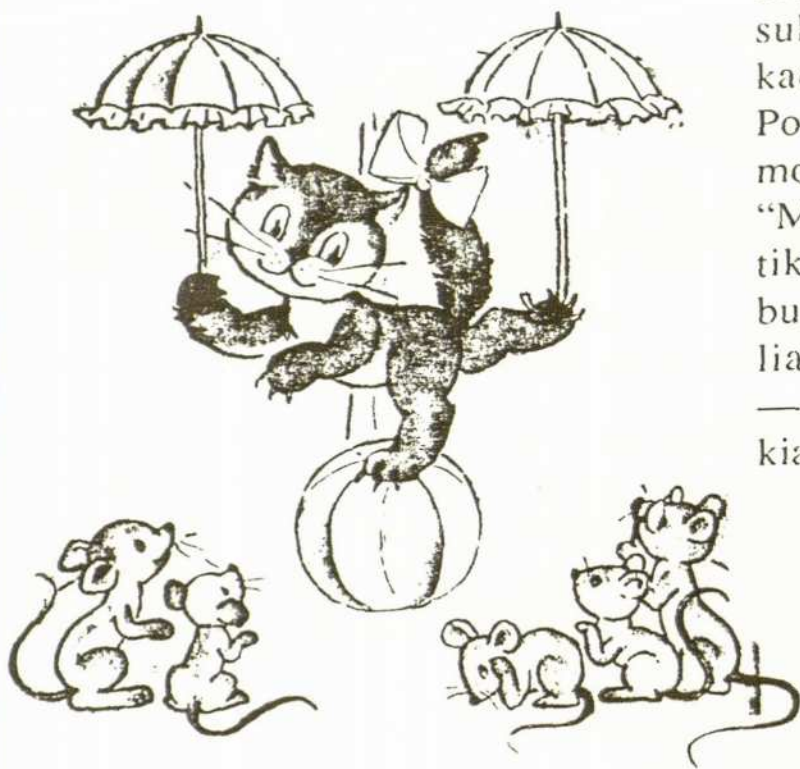
Jonas Bird

CIRKAS✂✂✂✂✂✂✂✂

Vieną kartą mes važiavome į cirką. Ten aš pamačiau plastikinį juokdarį. Kai atsisėdome į savo vietas, šviesas užgesino. Aš paklausiau savo tėtės: "Kodėl yra tamsu? Ar šviesos išdegė?" Tėtė sakė, kad ne! Pagaliau prasidėjo programa. Aš viską stebėjau ir buvo įdomu. Staiga įbėgo juokdarys ir jis šovė į lubas. Aš labai išsigandau.

Įvažiavo juokingas automobilis. Iš paskos sekė policijos mašina. Tada išjojo arkliai. Jų galvos buvo papuoštos plunksnomis. Jie trypsėjo mikliai. Po to buvo pertrauka. Aš tėvelio paklausiau, ar jau pasibaigė programa? Jis man nieko neatsakė. Tada aš norėjau užlipti jam ant kelių, kad galėčiau girdėti ką jis sako. Kai užlipau, pamačiau, kad čia ne tėtė, bet plastikinis juokdarys. Aš išsigandau ir pradėjau verkti,

galvojau, kad pamėčiau tėtę. Apsisukau ir pamačiau, kad tėtė buvo šalia. Po smagios programos, grįžome namo. "Man labiausiai patiko arkliai, nes jie buvo ramiausi gyvuliai visame cirkė", — linksmiai pasakiau tėčiui.

*Kristukas Butkys,
9 m., Kalifornija*

TĖVYNĖ

Myliu aš Tėvynę,
Tą brangią žemę,
Jos vėliavą gražią
Ir tėvus brangius.

VASARĖLĖ

Vasarėlė, vasarėlė
Mus visus pakėlė.
Atsibudo ir meškiukas,
mažutėlis, kaip ežiukas.

*Jonas Keturakis, 9 m.
J. Jablonskio m-la, 3 kl.,
Kaunas*

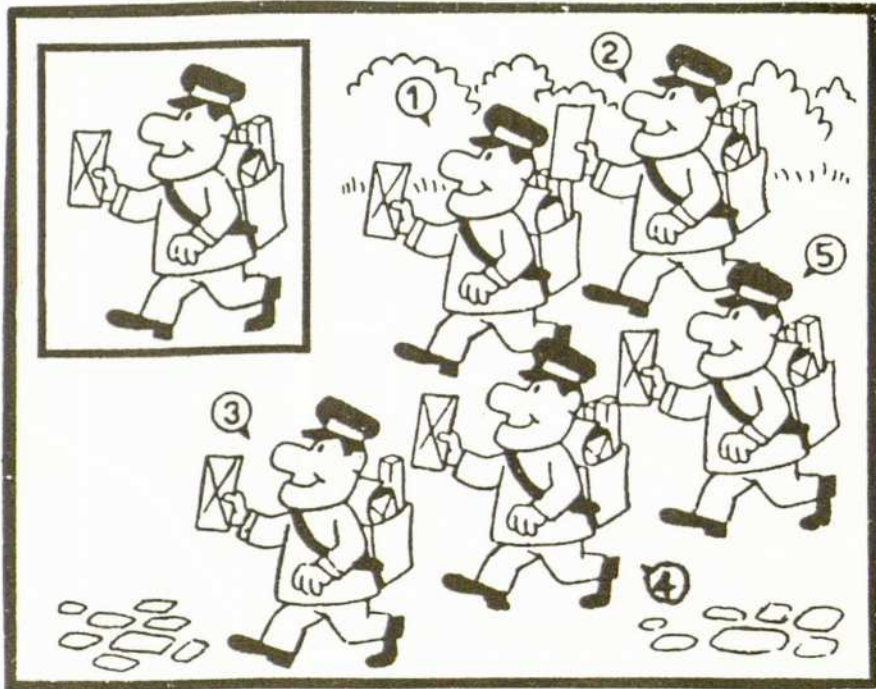

➤ *Piešė Laura Šeštokaite*

➤ *Piešė Deanna Howes*

Kuris iš šių penkių laiškanešių labiausiai panašus į laiškanešį kairėje!?

NORĖČIAU AŠ KELIAUTI...

Jei keliautum į Lietuvą, norėtum aplankyti svarbius ir įdomius miestus.

Žemėlapyje surask 15 Lietuvos miestų:

BIRŽAI

TRAKAI

ŠILUVA

KAUNAS

VILNIUS

ŠIAULIAI

ANYKŠČIAI

PANEVĖŽYS

MARIJAMPOLĖ

DRUSKININKAI

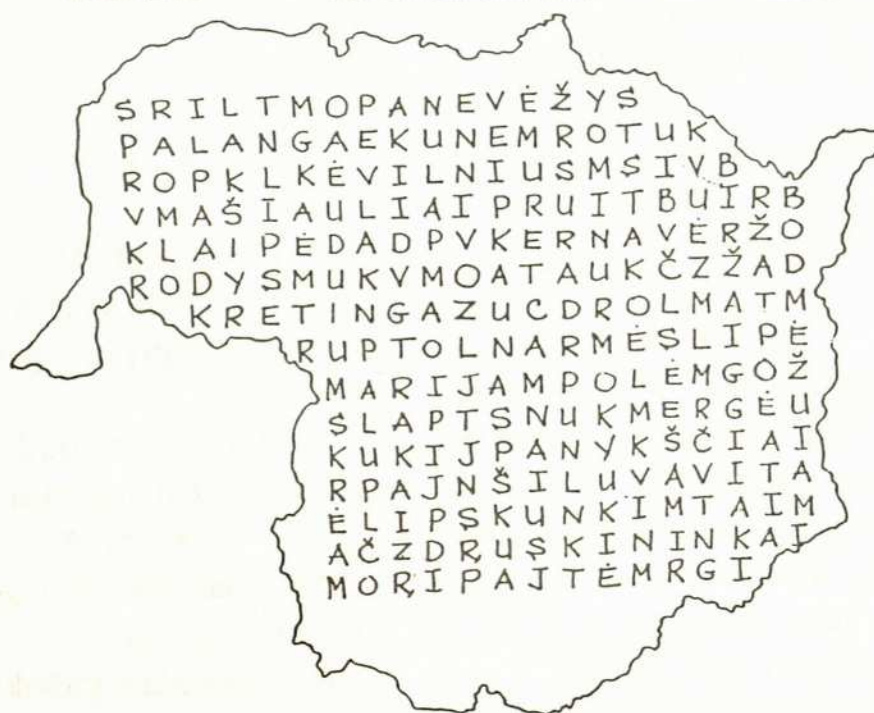
KERNAVĖ

UKMERGĖ

PALANGA

KRETINGA

KLAIPĖDA

JUOKŲ maišelis

— Aš demonstruoju naujus modelius ir keičiu drabužius penkis kartus per dieną! — pasakoja modeliuotoja draugams.

— Tai niekis! — pasakė vieno svečio sūnus. — Mano sesuo tai daro 25 kartų per dieną.

— Tavo sesuo? O kiek jai metų?

— Trys mėnesiai.

Žmogus atėjo pas gydytoją.

— Na, kaip dabar miegate? — klausia gydytojas. — Ar prieš miegą skaičiuojate, kaip buvau pataręs?

— Taip, daktare.

Suskaičiavau ligi 38.456.

— O paskui užmigote?

— Ne! Reikėjo jau eiti į darbą.

— Onute, išnešk vystyklus ir padžiauk ant saulės.

Onutė, sugrįžusi po valandos:

— Ponia, pati padžiauk, aš saulės negaliu pasiekti.

Ar žinai kuo skiriasi dviratis nuo adatos?

Ant dviračio pašoki ir atsisėdi, o ant adatos atsisėdi, o tik po to pašoki.

Kas yra zebras?

Arklys apsivilkęs pižama.

Visi vaikai
"EGLUTĖ" skaito,
Savo draugu
"EGLUTĖ" laiko.

Skubėk ir tu
Pas tėtį paprašyti,
Kad reikia tau
"EGLUTĖ" užsakyti.

JAV LB ŠVIETIMO TARYBA
13648 Kickapoo Trail, Lockport, Il 60441